

РЕШЕНИЕ

№ 3276

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 08.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **183** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от ЗКИР.

И. В. С., Н. В. С., В. П. С. и Ф. В. П. обжалват Заповед № РД-18-74/20.10.2009 г. на изпълнителния Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която са одобрени кадастралната карта и регистри за част от територията на Г. Б., район „Овча купел” – Столична община при индивидуализираните в акта граници в частта относно границата между поземлени имоти с идентификатори №№ 68134.4328.6016 и 68134.4328.1539. С допълнителни молби съответно от 14.09.2010 г., 27.11.2010 г. и 19.01.2011 г. жалбоподателите са оспорили и границата на между имот № 6016 и имот № 6005 и южната граница на имот № 6016 за приадана по регулация част от 100 К.м. според план от 1983 г.

Ответникът отрича основателността на жалбата.

Заинтересованите страни Ц. Ц. И. и М. Ц. И., Ч. пълномощника си изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна К. Н. Т. не взема участие в съдебното производство.

От фактическа страна.

Жалбоподателите са собственици на поземлен имот, отразен в кадастъра с идентификатор № 68134.4328.6016. В производството по създаване на

кадастралната карта заинтересованите страни Ц. И. и М. И. като собственици на имот с идентификатор № 68134.4328.1539 са възразили по отношение заснемането на границите между двата имота поради наличието на висящ съдебен спор. Възражението е разгледано от назначената с акт на изпълнителния Д. на А. нарочна комисия, която с решение по протокол № КД-10-18-35 от заседание, проведено на 27.05.2009 г. и 28.05.2009 г. го е уважила, приемайки, че в ККР границите следва да бъдат отразени съобразно кадастрален, регулационен план и документите за собственост.

Предмет на оспорената заповед е одобряването, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на Г. Б., район „Овча купел” – СО, в обхвата на която попадат имоти с №№ 6016 и 1539.

Вещото лице инж. Р. П. е дало заключение за невярно отразяване на границата между имоти с идентификационни номера 6016 и 1539. Този извод е обоснован с изменение от 1997 г. на кадастралната основа на регулационния план от 1995 г., с което спорната част от границата между двата имота с формата на триъгълник следва да минава по цифрите 10-9-8-7-6 от комбинираната скица към заключението.

С влязло в сила Решение № 3458/31.05.2000 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 1771/2000 г. е обявена нищожността на Заповед № РД-09-317/17.10.1997 г. на кмета на район „Овча купел”, одобряваща поправката на кадастъра и създаването на имота на жалбоподателите с очертаните от експерта граници. По отношение на спора за материално право между страните е постановено Решение № 271/21.10.2009 г. на Софийския градски съд по гр. дело № 5603/2009 г., влязло в сила на 11.05.2010 г., с което уважен предявеният от Ц. И. и М. И. иск с правно основание чл. 108 от ЗС срещу оспорващите за предаване на владението върху реална част от имот, индивидуализиран по скица към техническата експертиза, приета при първоинстанционното разглеждане на делото от Софийския районен съд.

Вземайки предвид цитираното решение на ВАС и констатирайки идентичността на спорната граница с предмета на разрешения спор за собственост инж. П. е извършил допълнително експертно изследване, означавайки спорната граница по цифрите 10-7-15 от скицата към заключението (съвпадаща с отразената в одобрения кадастър).

От правна страна.

I. В частта, с която се оспорва границата между имоти № 6016 и № 1539, жалбата е допустима, но неоснователна.

1. Границите на поземлените имоти – предмет на кадастъра, се определят съобразно критериите по чл. 43, ал. 1, т. 5 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Посочените разпоредби уреждат както източниците на данни за границите на имотите, така и приоритетността на

използването им при одобряването на кадастралната карта. При липсата на означено по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР местоположение върху терена или на посочени от собственика гранични точки те се установяват от съществуващите на място материализирани граници, от кадастралните и регулационни планове – чл. 14, ал. 1, т. 2, 3 и 4 вр. т. 1 от Наредба № 3/2005 г.

2. а. В конкретния случай, означаването на границите от собствениците не е било и възможен източник за тяхното определяне, тъй като по аргумент от чл. 39, ал. 5 от Наредба № 3/2005 г. знаците следва да са безспорни. При липсата на индивидуализирани по този ред граници те се заснемат според данните в останалите източници по чл. 43, ал. 1, т. 5 от ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от наредбата при спазване на тяхната поредност. С одобрената кадастрална карта границата между имоти с №№ 6016 и 1539 е съобразена с действащия кадастрален и регулационен план на м. „Г. Б.”, одобрен със Заповед № РД-50-307/20.04.1995 г., в който смисъл е и заключението на вещото лице. Т.е. налице е тъждество в два от приложимите източници по т. 3 и 4 от ал. 1 на чл. 14 от Наредба № 3/2005 г.

б. Дори и да се възприеме възражението на оспорващите за съществуването на материализирана на място ограда, по която е следвало да се отрази границата на имота (чл. 14, ал. 1, т. 2 от наредбата), то не се отразява на законосъобразността на заповедта като краен правен резултат. Действително, към момента на одобряването на кадастъра спорът за собственост между страните е бил висящ. Последващото му разрешаване, макар и със съдебен акт, влязъл в сила след образуването на съдебното производство, е нов юридически факт от значение за делото, който следва да бъде взет предвид при преценката на законосъобразността на обжалваната заповед, въпреки, че е настъпил след издаването ѝ – по аргумент от чл. 142, ал. 2 от АПК и в отклонение от правилото по ал. 1 на текста. След като нанесената в кадастъра граница съответства на разрешения спор за материално право, противоречието с евентуално съществуваща на място материализирана граница не представлява нарушение на материалния закон на чл. 14, ал. 1 от наредбата. Колизията с приоритетността на данните за границите на поземлените имоти следва да бъде разрешена в полза на съдебно потвърденото материално право на собствениците на имот с № 1539. По този начин би се постигнала и корелация между фактическото и действителното правно положение. От друга страна, евентуално ново производство по поправка на кадастъра, обусловено от изхода на делото по спора за материално право, не би довело до промяна на възприетата от административния орган граница между имотите.

3. Служебната проверка в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК не констатира други основания за отмяна на обжалваната заповед.

II. В частта, с която е оспорена границата на имот № 6016 с имот № 6005 и южната граница на имот № 6016 за придадена по регулация част от 100 К.м. според план от 1983 г., жалбата е недопустима. Проверката за законосъобразност е дължима на всички основания по чл. 146 от АПК, но при

действието на диспозитивното начало в съдебно-административния процес (чл. 145, ал. 3 във връзка с чл. 126 от АПК) тя е ограничена единствено до обхвата на оспорването, т.е. до отделните части на административния акт, за които е изразена воля за обжалване. Петитумът на жалбата е разширен с оспорване на заповедта по отношение на границата с друг имот с молби от 14.09.2010 г., 27.11.2010 г. и 19.01.2011 г., т.е. след изтичането на преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР. Просрочието на жалбата обуславя недопустимостта на производството в тази му част и изключва обсъждането на въпроса за законосъобразността на нанасянето на кадастралната граница.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването в допустимата и да прекрати производството в останалата му част. Предвид изхода на делото и на основание 143, ал. 3 и 4 от АПК, разноските на ответника в размер на 150 лв. юрисконсултско възнаграждение и на заинтересованата страна Ц. Ц. И. общо в размер на 400 лв. за платени адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице подлежат на възстановяване от жалбоподателите.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 159, т. 5 от АПК, Административен съд – С.-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. С., Н. В. С., В. П. С. и Ф. В. П. срещу Заповед № РД-18-74/20.10.2009 г. на изпълнителния Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която са одобрени кадастралната карта и регистри за част от територията на Г. Б., район „Овча купел”– Столична община при индивидуализираните в акта граници в частта относно границата между поземлени имоти с идентификатори №№ 68134.4328.6016 и 68134.4328.1539.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в частта, с която Заповед № РД-18-74/20.10.2009 г. на изпълнителния Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър е оспорена по отношение на отразяването на границата между имоти с идентификатори №№ 68134.4328.6016 и 68134.4328.6005 и южната граница на имот № 6016 за придадена по регулация част от 100 К.м. според план от 1983 г.

ОСЪЖДА И. В. С., Н. В. С., В. П. С. и Ф. В. П. да заплатят на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата от 150 (сто и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. В. С., Н. В. С., В. П. С. и Ф. В. П. да заплатят на Ц. Ц. И. сумата от 400 (четиристотин) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в

14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено, а в частта, с която е прекратено производството по делото – в 7-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: